

Nr. 7de Valgtres (Harald Holm) har været enig med mig dertil, ja endog meget stærkt enig, og han har ikke mindre end det ærede Medlem fra Stege talt de gevaltige og store Ord og indtaget de gevaltige Standpunkter. Nu have de Herrer ikke andet at ty til i deres Egenkab som Forposter og Fortalsmænd for den elendige, ja jeg vil sige skamløse Stilling, hvori de politisk befunde sig, end at søge Forvar og Undskyldning for dette Regimente ved at kaste Ansvaret over paa Oppositionen. Lad dem misbillige Sætninger, Ord og Bendinger, hvori vi fra vor Side, fra Oppositionens Side her i Salen, hvor de Herrer tidligere sadde sammen med os, have udtrykt vore Følelser og vor Forstaaelse af de forfælskelige Ting, det kan være en Smagsag, men derfra er der langt til at sige: Ja, der har det høje Ministerium og Partiet Undskyldninger, vi have vakt dem, vi have hidset dem til at bryde Grundloven og indføre denne Tilstand her i Landet. Det forekommer mig, at de Herrer ikke skulde lege saa let med det, det vil falde tilbage paa dem selv. Jeg nedlægger en meget bestemt Indsigelse imod denne ny Stilling, de Herrer indtage som Ministeriets Forvarere, i alt Fald kvantvis. Jeg forstaar for øvrigt ikke, hvad det strides om i Dag, thi vi ere jo enige om, at de Lovforslag skulde forkastes, baade vi, der stemme imod dem, og de, der ikke stemme; det ere vi jo fuldstændig enige om. Den eneste Forskel, der kan ligge deri, fremkommer ikke i Realiteten, men i denne Nuance i Afstemningen kan der ligge visse Forventninger til Fremtiden. De ærede Medlemmer have ikke Mod til at sige Ja til Ministeriets militære Historier, derfor stemme de ikke, men de ville ogsaa gerne have en vis fri Stilling til disse militære Udgifter siden. Derfor sige de: Stemmer ikke, thi det er ogsaa et Standpunkt. Det er dog efter min Formening hverken aabent eller klart, og særdeles modigt er det i alt Fald ikke.

For øvrigt vil jeg sige, at jeg kan godt forstaa, at ærede Medlemmer, der tidligere have stemt noget anderledes end f. Eks. det ærede Medlem fra Grenaa (Bønløkke), som anbefalede paa vore Vegne at sige Nej, ere blevne fede af dette, thi nu har, saa vidt jeg ved, i en Narrække det ærede Medlem fra Stege været Formand i disse Begravelsesudvalg for disse Forslag, og hvad har han naaet ved dette? Han naaede, at Søfortet blev sat ind paa Finanslovsforslaget og gjort til Provisorium. Han naaede i Mar at se Artilleristerne være i Færd med at gaa samme Vej, efter at være lagt hen i Begrav-

vesudvalget, for hvilket det ærede Medlem og hans Venner værge. Om man vil kalde dem Begravelsesudvalg eller Benteudvalg er jo ligegyldigt. Maaffe de ærede Medlemmer mene, at det er den regelmæssige Vej til at saa det vedtaget at lade det gaa i Udvalg og ligge der for senere at gaa igennem ad provisorisk Vej. Muligt dog, at man klarere kan saa sin Mening fremst om disse Forslag ved straks at sige nej. Der er naturligvis Forskel paa disse Forslag, det er nogle, som ere organisk afbrudte, og som ere til at forhandle om. Men De brændte Tingene, mine Herrer! naar de ville forhandle om militære Sager med dette Ministerium; det kunne De være ganske rolige for! Jeg haaber, at det efterhaanden skal blive Dem mere og mere klart, at den første Fæstning, vi skulde have sløjst, forinden vi tale om de andre, er det provisoriske Ministerium, og naar vi ikke komme over det, saa kunne De tale saa meget, de ville, saa er efter min Formening, hvis jeg turde sige det, Rigsdagen i Virkeligheden nærmest en Løgn under det provisoriske Ministerium. Naar De ikke naa det, at kaste det provisoriske Ministerium saa er al Deres Gøren og Loden lidet værd. Der kan gives Tid, men der skal arbejdes, man skal ville det, thi svækkes Viljen, begynder man at svinge ud og ind og tælle paa Knapperne, om det gaar an at beholde Ministrene og forhandle med dem, ja saa svækkes Modstandskraften, og Ministeriet styrkes. Man kan se en Minister gaa, en frisk kommer i Stedet, og det bliver ingen Ende paa Tilstanden. Nej, man maa fuldt ud ville det, saa Stemning derfor, benytte denne Stemning og stole paa, at Tiden nok skal modnes til, at den Fæstning falder, saa saa vi først Rede paa det andet, saa er der saa meget, vi kunne tale om. Naar vi da komme til at tale om at sløjse den militære Fæstning, tror jeg ikke, at det ærede Medlem fra Assens behøver at frygte for sine Millioner. Jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem fra Køge (Hørup) og det ærede Medlem fra Ribe (Bust) sagde om, at der var mange Mennecker, der ville tage det med Fornøjelse, det Terræn, som man i sin Tid har eksproprieret, uden Benge. Men selvom det skulde koste Benge, saa ville vi til den Tid være naaede op til en Retfærdsstilling her i Landet, der ogsaa vilde sige, hvor Bengene skulde komme fra, nemlig fra det Ministerium, der har Ansvaret for, hvad der er sket. Jeg har forstaaet det saaledes, baade i Gaar og i Dag, at Sommeren har virket forkættende paa den ene Side af det Parti, der arbejdede saa trofast sammen i Fjor, og at man ikke rigtig har Mod til at tage Stilling lige